

Підтвердилося найгірше: стало відомо про загибель тернополянина, який вважався зниклим ще з листопада

[16.12.2022](#)

Знову трагічна звістка долинула у Тернопіль. Сьогодні стало відомо про загибель на фронті ще одного нашого земляка – тернополянина Віталія Коваля.

Чоловік вважався безвісти зниклим ще з 28 листопада. Тільки зараз його тіло вдалося знайти та ідентифікувати.

Про важку втрату повідомив міський голова Тернополя Сергій Надал.

“Жорстока війна забирає цвіт нашої нації. Під час бойового завдання, захищаючи Україну на Донеччині, загинув тернополянин Коваль Віталій Володимирович (25.10.1996 р. н.). З 28 листопада він вважався безвісти зниклим, але найгірше підтвердилось. Співчуваємо рідним! Вічна пам’ять Герою!”

<https://tepravda.te.ua/pidtvverdilosia-nayhirshe-stalo-vidomo-pro-zahybel-ternopolianyna-iakyy-wwzhavsia-znyklym-shche-z-lystopada/>

Віддав життя за Україну 26-річний Віталій Коваль з Тернополя

16.12.2022

Свічка пам'яті Фото: мережа Інтернет

Знову сумна звістка з фронту сколихнула Тернопіль. У тяжких боях з окупантами за Україну поліг тернополянин Віталій Коваль. Йому було всього 26 років. Про це пише “Файне місто” з посиланням на міського голову Сергія Надала.

28 листопада Віталій востаннє виходив на зв'язок. Майже місяць рідні сподівалися і щиро молилися до Бога в надії, що військовий живий. Однак жорстока війна обірвала ще таке молоде життя.

Жорстока війна забирає цвіт нашої нації. Під час бойового завдання, захищаючи Україну на Донеччині, загинув тернополянин Коваль Віталій Володимирович (25.10.1996 р.н.) З 28 листопада він вважався безвісти зниклим, але найгірше підтвердилось. Співчуваємо рідним! Вічна пам'ять Герою! – йдеться у повідомленні мера Тернополя.

Студія “Файне місто” висловлює щирі співчуття рідним і близьким Героя з приводу непоправної втрати. Розділяємо вашу скорботу і біль з приводу непоправної втрати. Вічна пам'ять захиснику!

<https://fainemisto.tv/news/48899-viddav-zhyttya-za-ukrayinu-26-richnyi-vitalij-koval-z-ternopolya>

Він був її єдиним сином, і йому тепер назавжди 26... Тернопільщина прощається з Віталієм Ковалем

- 19.12.2022
-

- Він востаннє написав мамі sms 24 листопада о 6 вечора: «У нас дуже все погано, багато 200 і 300. Люблю, цілую, обнімаю». А мати досі перечитує кожне слово і плаче, бо тоді син так попрощався з найдорожчою людиною.
- Товариський, щирий, добрий і зовсім неконфліктний — у школі, яку закінчив кілька років тому, не всі знали, що Віталік пішов до війська. Але, кажуть, Україна для нього завжди була всім...

24 листопада, під вечір, Віталік написав мамі останнє sms: «У нас дуже все погано, багато 200 і 300. Люблю, цілую, обнімаю»... Від 28 листопада він офіційно перебував у списках безвісти зниклих — до цього був в одній з найгарячіших точок на Донеччині. І попри це всі близькі вірили в диво. А раптом помилка, а раптом зараз подзвонить чи пришле повідомлення. Невідомість сковувала душу й примушувала серце матері стискатись до болю. Звістка, що її єдиного сина більше немає, розділила життя мами на «до» і «після». Віра у диво розбилась на дрібні друзки... Вона раз за разом перечитує останнє синове sms: Віталік тоді прощався з найріднішою людиною...

Пішов добровольцем 25 лютого

Коваль Віталій Володимирович народився 25 жовтня 1996 р. Закінчив школу № 9 та Тернопільське вище професійне училище технологій та дизайну. Їздив на заробітки до столиці та Польщі. На другий день початку повномасштабного вторгнення росії в Україну став на захист рідної землі. Добровольцем пішов до лав тероборони. Перший час охороняв стратегічні об'єкти на Тернопільщині, а з 30 березня офіційно підписав контракт, розповіла мама воїна Надія Михайлівна. — Спочатку Віталік проходив службу на Тернопільщині, а 26 червня поїхав в «Азов», там саме набирали на навчання, — пригадує мама Надія Михайлівна. — Я тільки знала приблизний напрямок, де мій син. Він не міг детально все розповідати. Його прийняли, син пройшов повний курс. Потім скидав посилання на відео в Ютуб та Фейсбуці — лише там, на коротких кадрах, я могла побачити свою дитину.

У відеосюжетах мама не раз зустрічала свого сина — то він на Дніпропетровщині, то на Харківщині, згадує жінка. Коли намагалась детальніше розпитати, Віталік переводив розмову на іншу тему, мовляв, не може розповісти усіх подробиць. Син пишався, що лишень 18 чоловік відібрали з пів сотні, і він був серед обраних. До цього він не раз звертався до військкомату, але його не брали, бо не мав за плечима навіть строкової служби, згадує мама. Востаннє вона свого сина бачила у серпні — тоді він 3 дні побув вдома у короткій відпустці.

Віталій Коваль був оператором 4 протитанкового відділення 1 штурмового батальйону в/ч А 4638. Матері ще 25 листопада сказали побратими, що її Віталіка немає серед живих, — ін. загинув, коли доправляв патрони своїм. І їх накрили танковим вогнем... Від 28 липня воїн офіційно перебував у списках зниклих безвісти, а його тіло було на території, звідки забрати його не могли. Тіло Віталія повернули нещодавно під час обміну.

І як мені тепер жити — я не знаю...

— Віталік був моїм єдиним сином, і я сама його виховувала. Ви розумієте, що він був для мене усім... — мама довго плаче і не може стриматись... — Він був золотою дитиною. У школі я тільки чула добрі відгуки про нього, та й за життя мені ніхто злого слова не сказав за сина. Звичайно, як діти, всяке було. Але люди пам'ятають, і кажуть про нього тільки добре. Золота дитина, всім помагав, безвідмовний. Командир дзвонив, казав, що дуже добрим мій синочок був. І дуже надійною людиною. Шкода, що так рано пішов. І як мені тепер жити — я не знаю...

Віталій ріс без рідного батька, але у них з мамою свого часу з'явився чоловік, який завжди мав Віталіка за сина. Пан Орест зараз також боронить нашу

землю від ворога, і його зараз ненадовго відпустили, аби попрощався з Віталіком. Орест залишився єдиною підтримкою у матері Героя, яка бореться з тяжкою недугою...

— Віталік закінчив нашу школу, вчився з 1 по 9 клас, а потім пішов в училище, — згадує вчителька школи №9 і класна керівничка хлопця Наталія Гнатюк. — Він дуже хороша і добра дитина. Товариський, спокійний, душевний і дуже вихований. У класі — авторитет для інших і завжди був поза конфліктами. Відколи він пішов зі школи, ми не перетинались, я навіть не знала, що він служить. Тижнів три тому я бачила його маму — у неї такий біль в очах був... Це для нас усіх дуже гірка втрата...

Миколай цього року став гірким для всіх однокласників та їхньої вчительки, які, замість святкувань, йдуть прощатись зі своїм Героєм. Йдуть, аби востаннє йому поклонитись та подякувати за все.

Панахида за загиблим Героєм Віталієм Ковалем відбудеться 19 грудня о 18:00 у Будинку печалі, що на вул. Микулинецькій. Похорон 20 грудня об 11: 00.

Редакція висловлює щирі співчуття матері, рідним, однокласникам, друзям, землякам, побратимам та всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

<https://te.20minut.ua/Podii/vin-buv-yiyi-edinim-sinom-i-yomu-teper-nazavzhdi-26-ternopilschina-pro-11750678.html>

З Героєм Віталієм Ковалем прощаються у Тернополі

20.12.2022

Фото: Файне місто

Сьогодні, 20 грудня, у Тернополі прощаються з військовим Віталієм Ковалем. Йому назавжди залишилося 26 років, пише “Файне місто”.

Молоде життя бійця обірвалося на Донеччині. 28 листопада Віталій востаннє виходив на зв'язок. Майже місяць рідні сподівалися і щиро молилися до Бога в надії, що військовий живий.

20 грудня прощання з Героєм відбулося у Домі печалі. Віддати шану військовому прийшли десятки людей.

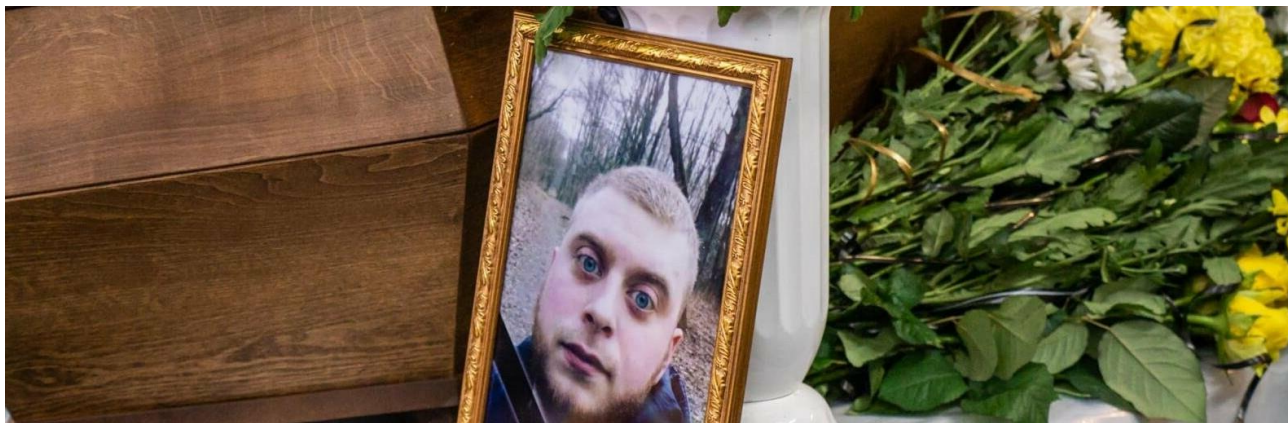
Студія “Файне місто” висловлює щирі співчуття рідним і близьким Героя з приводу непоправної втрати. Розділяємо вашу скорботу і біль з приводу непоправної втрати. Вічна пам'ять захиснику!

<https://fainemisto.tv/live/49001-z-geroyem-vitaliyem-koalem-proshhayutsya-u-ternopoli-nazhyvo-video>

У Тернополі попрощалися з військовим, який загинув під час виконання бойового завдання на Донеччині (ФОТО)

20.12.2022

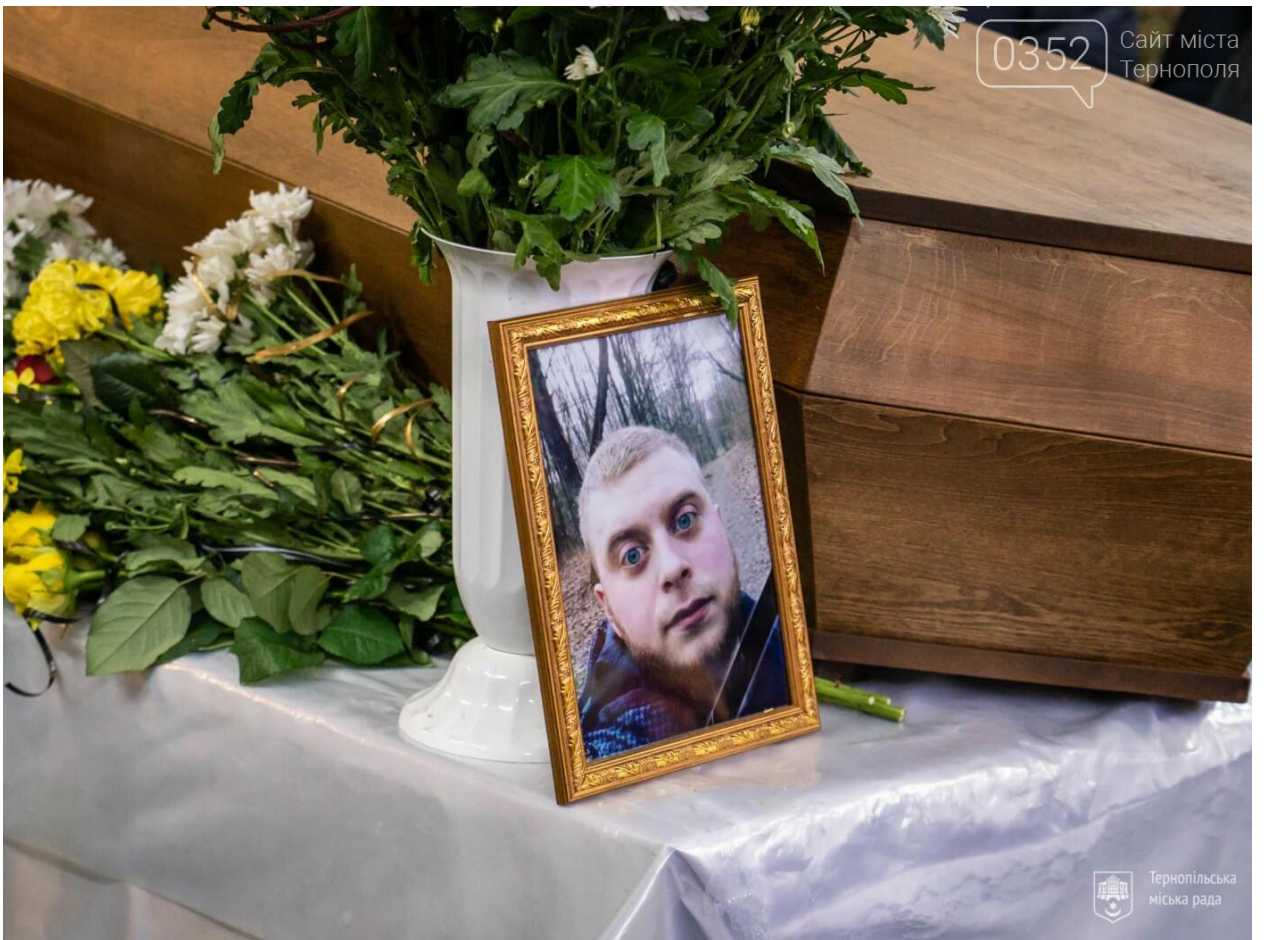

Сьогодні, 20 грудня, у Тернополі попрощалися з Віталієм Ковалем, який загинув під час бойового завдання, захищаючи Україну на Донеччині. 26-річного військового вважали безвісти зниклим ще з 28 листопада.

Про це повідомив міський голова Тернополя сергій Надал.

Тільки зараз його тіло вдалося знайти та ідентифікувати. Поховали Віталія Ковалю з усіма військовими почесностями на Микулинецькому кладовищі у рідному Тернополі. Вічна пам'ять герою!

Редакція 0352.ua висловлює щирі співчуття рідним та близьким. Спи спокійно, Герою.

<https://www.0352.ua/news/3517109/u-ternopoli-poprosalisa-z-vijskovim-akij-zaginov-pid-cas-vikonanna-bojovogo-zavdanna-na-doneccini-foto>

Але він усім серцем ще любив Україну: у Тернополі попрощалися з воїном Віталієм Ковалем

22.12.2022

Віталій Коваль з Тернополя не мав жодного бойового досвіду, він навіть не служив в армії. І йому було тільки 26 років. Віталій був єдиним сином у матері, жінка виховувала його сама. Він був для неї цілим світом. Як і мама для Віталія. Але він усім серцем ще любив Україну.

Товариський, душевний, позитивний, відповідальний, надійний, добрий... Так кажуть про Віталія друзі, ті, хто з ним вчився, побратими, хто знав і любив його – такого юного, щирого, готового завжди прийти на допомогу.

Хлопець закінчив Тернопільську дев'яту школу, вище професійне училище технологій та дизайну. Деякий час їздив на заробітки. Та вже наступного дня

після початку повномасштабної війни Віталій записався добровольцем у територіальну оборону. А з 30 березня офіційно підписав контракт із ЗСУ.

Спочатку Віталій проходив службу на Тернопільщині. А в червні поїхав в ССО «Азов», де пройшов відбір та навчання. Віталій був оператором 4 протитанкового відділення 1 штурмового батальйону в/ч А 4638. Захищав Україну Віталій на дуже гарячих напрямках, останнім часом на пекельній Донеччині.

У серпні він приїхав у відпустку додому. Ці кілька днів були сповнені для рідних людей теплотою, надією і щастям.

24 листопада Віталій написав мамі sms: «У нас дуже все погано, багато 200 і 300. Люблю, цілую, обнімаю». А наступного дня побратими повідомили жінку, що її сина уже немає серед живих. Російські окупанти накрили українські позиції танковим вогнем...

Від 28 листопада Віталій офіційно перебував у списках зниклих безвісти, а його тіло було на території, звідки забрати його не могли. В материнському серці до останнього хвилини жеврів крихітний вогник надії: може не її син, може помилилися? На жаль, дива не сталося. Тіло Віталія повернули нещодавно під час обміну.

Поховали Віталія на Микулинецькому кладовищі на Алеї Героїв. Тепер він захищатиме дорогих його серцю людей, Україну та нас з вами уже з небес...

Вічна пам'ять Герою! Пам'ятаймо: за наш спокій віддають життя найкращі сини своїх матерів і найкращі сини України...

<https://nday.te.ua/ale-vin-usim-sertsem-sche-lyubiv-ukrajinu-u-ternopoli-poproschalysya-z-vojinom-vitalijem-kovalem/>